Ročník 2001

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 50 **Rozeslána dne 15. listopadu 2001** **Cena Kč 43,60**

OBSAH:

108. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o ochraně zástupců pracovníků v podniku a úlevách, které jim mají být poskytnuty (Úmluva č. 135)

109. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o trojstranných poradách na podporu provádění mezinárodních pracovních norem (Úmluva č. 144)

110. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o správě práce: úkoly, oprávnění a organizace (Úmluva č. 150)

111. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy týkající se bezpečnosti zdraví při práci v dolech (Úmluva č. 176)

112. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Ujednání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem školství Ruské federace o spolupráci v obalsti školství a vědy na léta 2001 – 2004

108

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. června 1971 byla v Ženevě na 56. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o ochraně zástupců pracovníků v podniku a úlevách, které jim mají být poskytnuty (Úmluva č. 135).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 9. října 2000.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 8 odst. 2 dne 30. června 1973. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 9. října 2001.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

Convention No. 135

CONVENTION CONCERNING PROTECTION AND FACILITIES TO BE AFFORDED TO WORKERS' REPRESENTATIVES IN THE UNDERTAKING

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-sixth Session on 2 June 1971, and

Noting the terms of the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, which provides for protection of workers against acts of anti-union discrimination in respect of their employment, and

Considering that it is desirable to supplement these terms with respect to workers' representatives, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to protection and facilities afforded to workers' representatives in the undertaking, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts the twenty-third day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-one, the following Convention, which may be cited as the Workers' Representatives Convention, 1971:

Article 1

Workers' representatives in the undertaking shall enjoy effective protection against any act prejudicial to them, including dismissal, based on their status or activities as a workers' representative or on union membership or participation in union activities, in so far as they act in conformity with existing laws or collective agreements or other jointly agreed arrangements.

Article 2

1. Such facilities in the undertaking shall be afforded to workers' representatives as may be appropriate in order to enable them to carry out their functions promptly and efficiently.
2. In this connection account shall be taken of the characteristics of the industrial relations system of the country and the needs, size and capabilities of the undertaking concerned.
3. The granting of such facilities shall not impair the efficient operation of the undertaking concerned.

Article 3

For the purpose of this Convention the term *workers' representatives* means persons who are recognised as such under national law or practice, whether they are--

(a) trade union representatives, namely, representatives designated or elected by trade unions or by members of such unions; or
(b) elected representatives, namely, representatives who are freely elected by the workers of the undertaking in accordance with provisions of national laws or regulations or of collective

Úmluva č. 135

PŘEKLAD

ÚMLUVA

O OCHRANĚ ZÁSTUPCŮ PRACOVNÍKŮ V PODNIKU A ÚLEVÁCH, KTERÉ JIM MAJÍ BÝT POSKYTNUTY

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

svolaná Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 2. června 1971 na svém padesátém šestém zasedání,

připomínajíc ustanovení Úmluvy o právu sdružovat se a kolektivně vyjednávat, 1949, která chrání pracovníky proti všem diskriminačním aktům, dotýkajícím se odborové svobody v zaměstnání,

domnívajíc se, že je potřebné doplnit tato ustanovení se zřetelem k zástupcům pracovníků,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se ochrany zástupců pracovníků v podniku a úlev, které jim mají být poskytnuty, jež jsou pátým bodem jednacího pořadu zasedání,

rozhodnuvši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 23. června roku 1971 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o zástupcích pracovníků, 1971:

Článek 1

Zástupci pracovníků v podniku mají požívat účinné ochrany proti všem opatřením, která by je mohla poškozovat, včetně propuštění, a jež by byla motivována jejich postavením nebo činností jako zástupců pracovníků, jejich členstvím v odborech nebo účastí na odborářské činnosti, pokud jednají podle platných zákonů, kolektivních smluv nebo jiných smluvních úprav.

Článek 2

1. Zástupcům pracovníků budou v podniku poskytnuty takové materiální možnosti, které jim umožní rychle a účinně vykonávat jejich funkci.

2. V tomto směru je nutné přihlížet k charakteristickým rysům systému pracovních vztahů v zemi a k potřebám, velikosti a možnostem příslušného podniku.

3. Poskytnutí takových materiálních možností nemá být na překážku výkonnému chodu příslušného podniku.

Článek 3

Pro účely této úmluvy výraz „zástupci pracovníků“ znamená osoby, jež jsou za ně uznávány vnitrostátním zákonodárstvím nebo praxí, ať to jsou:

a) zástupci odborů, tj. zástupci jmenovaní nebo zvolení odbory nebo členy těchto odborů; nebo

b) zvolení zástupci, tj. zástupci, kteří jsou svobodně zvoleni pracovníky podniku podle ustanovení

agreements and whose functions do not include activities which are recognised as the exclusive prerogative of trade unions in the country concerned.

Article 4

National laws or regulations, collective agreements, arbitration awards or court decisions may determine the type or types of workers' representatives which shall be entitled to the protection and facilities provided for in this Convention.

Article 5

Where there exist in the same undertaking both trade union representatives and elected representatives, appropriate measures shall be taken, wherever necessary, to ensure that the existence of elected representatives is not used to undermine the position of the trade unions concerned or their representatives and to encourage co-operation on all relevant matters between the elected representatives and the trade unions concerned and their representatives.

Article 6

Effect may be given to this Convention through national laws or regulations or collective agreements, or in any other manner consistent with national practice.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.
2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

vnitrostátního zákonodárství nebo kolektivních smluv a jejichž funkce nezahrnuje činnost, která se v příslušné zemi uznává za výlučnou pravomoc odborů.

Článek 4

Vnitrostátní zákonodárství, kolektivní smlouvy, rozhodčí výroky nebo soudní rozhodnutí mohou stanovit typ nebo typy zástupců pracovníků, kteří budou mít právo na ochranu a materiální možnosti stanovené touto úmluvou.

Článek 5

Pokud v témž podniku jsou jak zástupci odborů, tak zvolení zástupci, je třeba tam, kde je to nutné, přijmout vhodná opatření, aby bylo zajištěno, že zvolených zástupců nebude užito k oslabení postavení zúčastněných odborů nebo jejich zástupců, a aby byla podpořena spolupráce ve všech významných otázkách mezi zvolenými zástupci a zúčastněnými odbory a jejich zástupci.

Článek 6

Provádění této úmluvy může být zajištěno vnitrostátním zákonodárstvím, kolektivními smlouvami nebo jakýmkoli jiným způsobem, který odpovídá vnitrostátní praxi.

Článek 7

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 8

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců po dni, kdy byla jeho ratifikace zapsána.

Článek 9

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé vstoupila v platnost, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 10

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členové Organizace sdělí.

2. Když bude členským státům Organizace oznamovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 11

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Article 12

At such times as may consider necessary the Goveming Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:
   a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
   b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.
2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Článek 12

Kdykoli to bude správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 13

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a nestanoví-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem bude ipso iure znamenat okamžitou výpověd této úmluvy bez ohledu na ustanovení výše uvedeného článku 9, a to s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;

b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly, avšak neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 14

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

109

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. června 1976 byla v Ženevě na 61. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o trojstranných poradách na podporu provádění mezinárodních pracovních norem (Úmluva č. 144).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 9. října 2000.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 8 odst. 2 dne 16. května 1978. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 9. října 2001.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

Convention No. 144

CONVENTION CONCERNING TRIPARTITE CONSULTATIONS TO PROMOTE THE IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL LABOUR STANDARDS

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-first Session on 2 June 1976, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations--in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and the Consultation (Industrial and National Levels) Recommendation, 1960--which affirm the right of employers and workers to establish free and independent organisations and call for measures to promote effective consultation at the national level between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as the provisions of numerous international labour Conventions and Recommendations which provide for the consultation of employers' and workers' organisations on measures to give effect thereto, and

Having considered the fourth item on the agenda of the session which is entitled "Establishment of tripartite machinery to promote the implementation of international labour standards", and having decided upon the adoption of certain proposals concerning tripartite consultation to promote the implementation of international labour standards, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts the twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-six, the following Convention, which may be cited as the Tripartite Consultation (International Labour Standards) Convention, 1976:

Article 1

In this Convention the term *representative organisations* means the most representative organisations of employers and workers enjoying the right of freedom of association.

Article 2

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to operate procedures which ensure effective consultations, with respect to the matters concerning the activities of the International Labour Organisation set out in Article 5, paragraph 1, below, between representatives of the government, of employers and of workers.
2. The nature and form of the procedures provided for in paragraph 1 of this Article shall be determined in each country in accordance with national practice, after consultation with the representative organisations, where such organisations exist and such procedures have not yet been established.

Úmluva č. 144

PŘEKLAD

ÚMLUVA

O TROJSTRANNÝCH PORADÁCH NA PODPORU PROVÁDĚNÍ MEZINÁRODNÍCH PRACOVNÍCH NOREM

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 2. června 1976 na svém šedesátém prvém zasedání,

připomínajíc existující mezinárodní úmluvy a doporučení o práci – zejména Úmluvu o svobodě odborů a ochraně práva odborově se sdružovat, 1948, Úmluvu o právu organizovat se a kolektivně vyjednávat, 1949, a Doporučení o poradách na podnikové a vnitrostátní úrovni, 1960 – které potvrzují právo zaměstnavatelů a pracovníků ustavovat svobodné a nezávislé organizace a požadují, aby byla učiněna opatření pro podporu účinných porad na národní úrovni mezi veřejnými orgány a organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, jakož i ustanovení četných mezinárodních pracovních úmluv a doporučení, které předpokládají porady mezi organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků o opatřeních k jejich provedení,

zváživši čtvrtý bod jednacího pořadu, který se nazývá: „Ustavení trojstranného mechanismu pro podporu provádění mezinárodních pracovních norem“, a rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se trojstranných porad pro podporu provádění mezinárodních pracovních norem,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 21. června 1976 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o trojstranných poradách o mezinárodních pracovních normách, 1976:

Článek 1

V této úmluvě výraz „reprezentativní organizace“ znamená nejreprezentativnější organizace zaměstnavatelů a pracovníků, které požívají práva svobody sdružování.

Článek 2

1. Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje zavést postupy, kterými bude zaručeno účinné projednávání otázek týkajících se činnosti Mezinárodní organizace práce, jež jsou uvedeny níže v článku 5 odst. 1, mezi zástupci vlády, zaměstnavatelů a pracovníků.

2. Povaha a forma postupů stanovených v odstavci 1 tohoto článku bude stanovena v každé zemi podle vnitrostátní praxe po projednání s reprezentativními organizacemi, pokud existují a nejsou-li takové postupy ještě zavedeny.

Article 3

1. The representatives of employers and workers for the purposes of the procedures provided for in this Convention shall be freely chosen by their representative organisations, where such organisations exist.
2. Employers and workers shall be represented on an equal footing on any bodies through which consultations are undertaken.

Article 4

1. The competent authority shall assume responsibility for the administrative support of the procedures provided for in this Convention.
2. Appropriate arrangements shall be made between the competent authority and the representative organisations, where such organisations exist, for the financing of any necessary training of participants in these procedures.

Article 5

1. The purpose of the procedures provided for in this Convention shall be consultations on--
   a) government replies to questionnaires concerning items on the agenda of the International Labour Conference and government comments on proposed texts to be discussed by the Conference;
   b) the proposals to be made to the competent authority or authorities in connection with the submission of Conventions and Recommendations pursuant to article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation;
   c) the re-examination at appropriate intervals of unratified Conventions and of Recommendations to which effect has not yet been given, to consider what measures might be taken to promote their implementation and ratification as appropriate;
   d) questions arising out of reports to be made to the International Labour Office under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation;
   e) proposals for the denunciation of ratified Conventions.
2. In order to ensure adequate consideration of the matters referred to in paragraph 1 of this Article, consultation shall be undertaken at appropriate intervals fixed by agreement, but at least once a year.

Article 6

When this is considered appropriate after consultation with the representative organisations, where such organisations exist, the competent authority shall issue an annual report on the working of the procedures provided for in this Convention.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.

Článek 3

1. Pro účely postupů předpokládaných touto úmluvou budou zástupci zaměstnavatelů a pracovníků svobodně vybráni svými reprezentativními organizacemi, pokud takové organizace existují.

2. Zaměstnavatelé a pracovníci budou na stejném základě zastoupeni ve všech orgánech, jejichž prostřednictvím se projednávání uskutečňují.

Článek 4

1. Příslušný orgán zodpovídá za to, že bude poskytnuta administrativní podpora provádění postupů předpokládaných touto úmluvou.

2. Mezi příslušným orgánem a reprezentativními organizacemi, pokud takové organizace existují, budou přijata vhodná opatření pro financování potřebného školení osob, které se účastní takových postupů.

Článek 5

1. Účelem postupů předpokládaných touto úmluvou je projednání:

a) odpovědí vlád na dotazníky týkající se bodů jednacího pořadu Mezinárodní konference práce a připomínek vlád k návrhům textů, které má projednávat konference;

b) návrhů, které mají být učiněny příslušnému orgánu nebo orgánům v souvislosti s předložením úmluv a doporučení podle článku 19 ústavy Mezinárodní organizace práce;

c) neratifikovaných úmluv a doporučení, jež ještě nebyly provedeny, ve vhodných intervalech, aby byla zvážena opatření, jež by mohla být učiněna na podporu jejich provádění, popř. jejich ratifikace;

d) otázek, které mohou vyplynout ze zpráv, jež mají být předloženy Mezinárodnímu úřadu práce podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce;

e) návrhů na výpověď ratifikovaných úmluv.

2. Ve vhodných intervalech stanovených na základě společné dohody, nejméně však jednou ročně, se budou konat konzultace, aby bylo zajištěno přiměřené posouzení otázek uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 6

Bude-li to považováno za vhodné po projednání s reprezentativními organizacemi, pokud takové organizace existují, příslušný orgán podá roční zprávu o tom, jak fungují postupy stanovené touto úmluvou.

Článek 7

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 8

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců po dni, kdy byla jeho ratifikace zapsána.

Článek 9

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé vstoupila v platnost, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.
2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:
   a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
   b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.
2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 10

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členové Organizace sdělí.

2. Když bude členským státům Organizace oznamovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 11

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 12

Kdykoli to bude správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 13

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a nestanoví-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem bude ipso iure znamenat okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení výše uvedeného článku 9, a to s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;

b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly, avšak neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 14

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

110

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. června 1978 byla v Ženevě na 64. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o správě práce: úkoly, oprávnění a organizace (Úmluva č. 150).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 9. října 2000.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 2 dne 11. října 1980. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 9. října 2001.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

Convention No. 150

CONVENTION
CONCERNING LABOUR ADMINISTRATION: ROLE, FUNCTIONS AND ORGANISATION

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-fourth Session on 7 June 1978, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations, including in particular the Labour Inspection Convention, 1947, the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, and the Employment Service Convention, 1948, which call for the exercise of particular labour administration activities, and

Considering it desirable to adopt instruments establishing guidelines regarding the overall system of labour administration, and

Recalling the terms of the Employment Policy Convention, 1964, and of the Human Resources Development Convention, 1975; recalling also the goal of the creation of full and adequately remunerated employment and affirming the need for programmes of labour administration to work towards this goal and to give effect to the objectives of the said Conventions, and

Recognising the necessity of fully respecting the autonomy of employers' and workers' organisations, recalling in this connection the terms of existing international labour Conventions and Recommendations guaranteeing rights of association, organisation and collective bargaining–and particularly the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949–which forbid any interference by public authorities which would restrict these rights or impede the lawful exercise thereof, and considering that employers' and workers' organisations have essential roles in attaining the objectives of economic, social and cultural progress, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour administration: role, functions and organisation, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts the twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-eight, the following Convention, which may be cited as the Labour Administration Convention, 1978:

Úmluva č. 150

PŘEKLAD

ÚMLUVA

O SPRÁVĚ PRÁCE: ÚKOLY, OPRÁVNĚNÍ A ORGANIZACE

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 7. června 1978 na svém šedesátém čtvrtém zasedání,

připomínajíc ustanovení existujících mezinárodních pracovních úmluv a doporučení – zejména Úmluvy o inspekci práce, 1947, Úmluvy o inspekci práce (zemědělství), 1969, a Úmluvy o zprostředkovatelnách práce, 1948 – které vyžadují provádění zvláštních úkolů správy práce, a

domnívajíc se, že je žádoucí přijmout instrumenty stanovící pravidla pro celý systém správy práce, a

připomínajíc ustanovení Úmluvy o politice zaměstnanosti, 1964, a Úmluvy o rozvoji lidských zdrojů, 1975; připomínajíc rovněž, že cílem je plná zaměstnanost s přiměřenou pracovní odměnou, a jsouc přesvědčena, že je nutné přijmout program správy práce zaměřený na tento cíl a uskutečňující cíle zmíněných úmluv,

uznávajíc, že je třeba plně dbát autonomie organizací zaměstnavatelů a pracovníků; připomínajíc v této souvislosti ustanovení existujících mezinárodních pracovních úmluv a doporučení, které zaručují práva sdružovat se, organizovat se a kolektivně vyjednávat – a zvláště Úmluvu o svobodě sdružování a ochraně práva organizovat se, 1948, a Úmluvu o právu organizovat se a kolektivně vyjednávat, 1949 – a zakazují veškeré zasahování veřejných orgánů, jímž by tato práva byla omezena nebo bylo bráněno jejich zákonnému výkonu; a domnívajíc se dále, že organizace zaměstnavatelů a pracovníků hrají významnou roli při dosahování cílů hospodářského, sociálního a kulturního pokroku,

rozhodnuvši se přijmout některé návrhy týkající se správy v oblasti práce: úkolů, oprávnění a organizace, jež jsou čtvrtým bodem jednacího pořadu zasedání,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 26. června 1978 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o správě práce, 1978:

Article 1

For the purpose of this Convention –

a) the term *labour administration* means public administration activities in the field of national labour policy;

b) the term *system of labour administration* covers all public administration bodies responsible for and/or engaged in labour administration – whether they are ministerial departments or public agencies, including parastatal and regional or local agencies or any other form of decentralised administration – and any institutional framework for the co-ordination of the activities of such bodies and for consultation with and participation by employers and workers and their organisations.

Article 2

A Member which ratifies this Convention may, in accordance with national laws or regulations, or national practice, delegate or entrust certain activities of labour administration to non-governmental organisations, particularly employers' and workers' organisations, or – where appropriate – to employers' and workers' representatives.

Article 3

A Member which ratifies this Convention may regard particular activities in the field of its national labour policy as being matters which, in accordance with national laws or regulations, or national practice, are regulated by having recourse to direct negotiations between employers' and workers' organisations.

Article 4

Each Member which ratifies this Convention shall, in a manner appropriate to national conditions, ensure the organisation and effective operation in its territory of a system of labour administration, the functions and responsibilities of which are properly co-ordinated.

Article 5

1. Each Member which ratifies this Convention shall make arrangements appropriate to national conditions to secure, within the system of labour administration, consultation, co-operation and negotiation between the public authorities and the most representative organisations of employers and workers, or – where appropriate – employers' and workers' representatives.
2. To the extent compatible with national laws and regulations, and national practice, such arrangements shall be made at the national, regional and local levels as well as at the level of the different sectors of economic activity.

Article 6

1. The competent bodies within the system of labour administration shall, as appropriate, be responsible for or contribute to the preparation, administration, co-ordination, checking and review of national labour policy, and be the instrument within the ambit of public administration for the preparation and implementation of laws and regulations giving effect thereto.
2. In particular, these bodies, taking into account international labour standards, shall –
   a) participate in the preparation, administration, co-ordination, checking and review of national employment policy, in accordance with national laws and regulations, and national practice;
   b) study and keep under review the situation of employed, unemployed and underemployed persons, taking into account national laws and regulations and national practice concerning conditions of work and working life and terms of employment, draw attention to defects and abuses in such conditions and terms and submit proposals on means to overcome them;
   c) make their services available to employers and workers, and their respective organisations, as may be appropriate under national laws or regulations, or national

Článek 1

Pro účely této úmluvy:

a) výraz „správa práce" znamená činnost veřejné správy v oblasti vnitrostátní politiky práce;

b) výraz „systém správy práce" zahrnuje všechny orgány veřejné správy odpovědné za správu práce nebo pověřené jejím výkonem – ať už jde o správu vykonávanou ministerstvy nebo veřejnými institucemi, včetně polostátních, regionálních nebo místních orgánů nebo kterékoli jiné formy decentralizované správy – jakož i každý okruh institucí, jež mají koordinovat činnost těchto orgánů a zajišťovat projednání a účast zaměstnavatelů, pracovníků a jejich organizací.

Článek 2

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, může převést nebo svěřit na základě vnitrostátního zákonodárství nebo praxe určité činnosti ve správě práce nevládním organizacím, zejména organizacím zaměstnavatelů a pracovníků, nebo tam, kde je to vhodné, zástupcům zaměstnavatelů a pracovníků.

Článek 3

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, může pokládat určité činnosti týkající se vnitrostátní politiky práce za záležitosti, které jsou na základě vnitrostátního zákonodárství nebo praxe upraveny přímým vyjednáváním mezi organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků.

Článek 4

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, zajistí na svém území způsobem odpovídajícím vnitrostátním podmínkám ustavení a účinný chod systému správy práce, jejíž úkoly a odpovědnost budou náležitě koordinovány.

Článek 5

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, učiní opatření odpovídající vnitrostátním podmínkám, aby v rámci systému správy práce zajistil porady, spolupráci a jednání mezi veřejnými orgány a nejreprezentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků nebo popřípadě zástupci zaměstnavatelů a pracovníků.

2. V rozsahu slučitelném s vnitrostátním zákonodárstvím a praxí budou taková opatření učiněna na národní, regionální a místní úrovni, jakož i v různých odvětvích hospodářské činnosti.

Článek 6

1. Příslušné orgány systému správy práce budou podle povahy případu zodpovídat nebo spolupracovat na přípravě, provádění, koordinaci, kontrole a vyhodnocování vnitrostátní politiky práce a v rámci veřejné správy budou nástrojem k přípravě a provádění zákonodárství, které ji uskutečňuje.

2. Tyto orgány budou s přihlédnutím k příslušným mezinárodním pracovním normám zejména:

a) podílet se na přípravě, provádění, koordinaci, kontrole a vyhodnocování vnitrostátní politiky zaměstnanosti podle vnitrostátního zákonodárství a vnitrostátní praxe;

b) trvale sledovat situaci zaměstnaných, nezaměstnaných a částečně zaměstnaných osob s přihlédnutím k vnitrostátnímu zákonodárství a vnitrostátní praxi, které se týkají pracovních podmínek a podmínek v zaměstnání a pracovního života, věnovat pozornost nedostatkům a zneužívání zjištěným v této oblasti a navrhovat opatření k jejich nápravě;

c) poskytovat své služby zaměstnavatelům a pracovníkům, jakož i jejich příslušným organizacím, pokud je to slučitelné s vnitrostátním zákonodárstvím a praxí, aby tak podporovaly na národní, regionální a místní

practice, with a view to the promotion – at national, regional and local levels as well as at the level of the different sectors of economic activity – of effective consultation and co-operation between public authorities and bodies and employers' and workers' organisations, as well as between such organisations;

d) make technical advice available to employers and workers and their respective organisations on their request.

Article 7

When national conditions so require, with a view to meeting the needs of the largest possible number of workers, and in so far as such activities are not already covered, each Member which ratifies this Convention shall promote the extension, by gradual stages if necessary, of the functions of the system of labour administration to include activities, to be carried out in co-operation with other competent bodies, relating to the conditions of work and working life of appropriate categories of workers who are not, in law, employed persons, such as –

a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;
b) self-employed workers who do not engage outside help, occupied in the informal sector as understood in national practice;
c) members of co-operatives and worker-managed undertakings;
d) persons working under systems established by communal customs or traditions.

Article 8

To the extent compatible with national laws and regulations and national practice, the competent bodies within the system of labour administration shall contribute to the preparation of national policy concerning international labour affairs, participate in the representation of the State with respect to such affairs and contribute to the preparation of measures to be taken at the national level with respect thereto.

Article 9

With a view to the proper co-ordination of the functions and responsibilities of the system of labour administration, in a manner determined by national laws or regulations, or national practice, a ministry of labour or another comparable body shall have the means to ascertain whether any parastatal agencies which may be responsible for particular labour administration activities, and any regional or local agencies to which particular labour administration activities may have been delegated, are operating in accordance with national laws and regulations and are adhering to the objectives assigned to them.

Article 10

1. The staff of the labour administration system shall be composed of persons who are suitably qualified for the activities to which they are assigned, who have access to training necessary for such activities and who are independent of improper external influences.
2. Such staff shall have the status, the material means and the financial resources necessary for the effective performance of their duties.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

úrovni, jakož i v různých odvětvích hospodářské činnosti účinné projednávání a spolupráci mezi veřejnými orgány a organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, jakož i mezi těmito organizacemi;

d) zodpovídat odborné dotazy zaměstnavatelů a pracovníků, jakož i jejich organizací.

Článek 7

Pokud to vyžadují vnitrostátní podmínky k uspokojení potřeb co největšího počtu pracovníků a pokud taková činnost není ještě zabezpečena, každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, bude prosazovat rozšiřování, a to popřípadě postupné, úkolů systému správy práce tak, aby do něho byly zahrnuty činnosti, které budou vykonávány ve spolupráci s jinými příslušnými orgány a jež se týkají pracovních podmínek a pracovního života pracovníků, kteří podle zákona nejsou zaměstnanci, jako například:

a) nájemci půdy, kteří pracují bez cizích pracovních sil, podílníci na sklizni a obdobné kategorie zemědělských pracovníků;
b) samostatní pracovníci, kteří nezaměstnávají cizí pracovní síly a jsou zaměstnáni v neformálním sektoru tak, jak jej pojímá vnitrostátní praxe;
c) družstevníci a pracovníci v podnicích, které sami řídí;
d) osoby pracující podle systému založeného na místních zvycích nebo tradicích.

Článek 8

Pokud to dovoluje vnitrostátní zákonodárství a praxe, příslušné orgány v soustavě správy práce se budou zúčastňovat na přípravě vnitrostátní politiky týkající se mezinárodních pracovních vztahů, zúčastňovat se na zastupování státu v takových záležitostech a přispívat k přípravě opatření, jež je třeba za tím účelem učinit na vnitrostátní úrovni.

Článek 9

Aby byla zajištěna patřičná koordinace úkolů a odpovědnosti v soustavě správy práce způsobem odpovídajícím vnitrostátnímu zákonodárství nebo vnitrostátní praxi, ministerstvo práce nebo jiný obdobný orgán musí mít prostředky k tomu, aby mohl prověřit, že polostátní organizace, pověřené určitými činnostmi týkajícími se správy práce, a regionální nebo místní orgány, na něž byly přeneseny takové činnosti, jednají ve shodě s vnitrostátním zákonodárstvím a plní úkoly, které jim byly stanoveny.

Článek 10

1. Zaměstnanci v systému správy práce mají být osobami náležitě kvalifikovanými k výkonu činností, jimiž jsou pověřeni, a mít přístup ke vzdělání potřebnému pro výkon takových činností, jakož i být nezávislými na nevhodných vnějších vlivech.

2. Tito zaměstnanci budou mít postavení, hmotné prostředky a finanční zdroje potřebné k účinnému výkonu svých funkcí.

Článek 11

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 12

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců po dni, kdy byla jeho ratifikace zapsána.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.
2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:
   a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
   b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.
2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Článek 13

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé vstoupila v platnost, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 14

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členové Organizace sdělí.

2. Když bude členským státům Organizace oznamovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 15

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 16

Kdykoli to bude správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 17

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a nestanoví-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem bude ipso iure znamenat okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení výše uvedeného článku 13, a to s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;

b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly, avšak neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 18

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

111

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 22. června 1995 byla v Ženevě na 82. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva týkající se bezpečnosti zdraví při práci v dolech (Úmluva č. 176).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 9. října 2000.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 18 odst. 2 dne 5. června 1998. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 9. října 2001.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

Convention No. 176

CONVENTION
CONCERNING SAFETY AND HEALTH IN MINES

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-Second Session on 6 June 1995, and

Noting the relevant International Labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Abolition of Forced Labour Convention, 1957; the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960; the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963; the Employment Injury Benefits Convention and Recommendation, 1964; the Minimum Age (Underground Work) Convention and Recommendation, 1965; the Medical Examination of Young Persons (Underground Work) Convention, 1965; the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention and Recommendation, 1977; the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981; the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985; the Asbestos Convention and Recommendation, 1986; the Safety and Health in Construction Convention and Recommendation, 1988; the Chemicals Convention and Recommendation, 1990; and the Prevention of Major Industrial Accidents Convention and Recommendation, 1993, and

Considering that workers have a need for, and a right to, information, training and genuine consultation on and participation in the preparation and implementation of safety and health measures concerning the hazards and risks they face in the mining industry, and

Recognizing that it is desirable to prevent any fatalities, injuries or ill health affecting workers or members of the public, or damage to the environment arising from mining operations, and

Having regard to the need for cooperation between the International Labour Organization, the World Health Organization, the International Atomic Energy Agency and other relevant institutions and noting the relevant instruments, codes of practice, codes and guidelines issued by these organizations, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in mines, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-five the following Convention, which may be cited as the Safety and Health in Mines Convention, 1995:

Úmluva č. 176

PŘEKLAD

ÚMLUVA

TÝKAJÍCÍ SE BEZPEČNOSTI ZDRAVÍ PŘI PRÁCI V DOLECH

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

která byla svolána do Ženevy správní radou Mezinárodního úřadu práce a tam se sešla na svém osmdesátém druhém zasedání dne 6. června 1995, a

berouc na vědomí mezinárodní pracovní úmluvy a doporučení a zejména Úmluvu o zrušení nucené práce, 1957; Úmluvu a Doporučení o ochraně proti záření, 1960; Úmluvu a Doporučení o kontrole nad strojním zařízením, 1963; Úmluvu a Doporučení o odškodňování pracovních úrazů, 1964; Úmluvu a Doporučení o minimálním věku (práce v podzemí), 1965; Úmluvu o lékařských prohlídkách mladistvých (práce v podzemí), 1965; Úmluvu a Doporučení o pracovním prostředí (znečištění vzduchu, hluk a vibrace), 1977; Úmluvu a Doporučení o bezpečnosti a zdraví při práci, 1981; Úmluvu a Doporučení o závodních zdravotních službách, 1985; Úmluvu a Doporučení o azbestu, 1986; Úmluvu a Doporučení o bezpečnosti a zdraví ve stavebnictví, 1988; Úmluvu a Doporučení o chemikáliích, 1990; a Úmluvu a Doporučení o prevenci závažných průmyslových nehod, 1993, a

berouc v úvahu, že pracovníci potřebují a mají právo na informace, výcvik a konsultace a na účast při přípravě a zavádění bezpečnostních a zdravotních opatření dotýkajících se nebezpečí a rizik, jimž jsou vystaveni v hornictví, a

uznávajíc, že je žádoucí předcházet všem smrtelným úrazům, poraněním či poškozením zdraví, které by mohli utrpět pracovníci nebo obyvatelstvo, jakož i škodám na životním prostředí, které by mohly být důsledkem báňské činnosti, a

berouc v úvahu potřebu spolupráce mezi Mezinárodní organizací práce, Světovou zdravotnickou organizací, Mezinárodní agenturou pro atomovou energii a dalšími příslušnými institucemi a berouc na vědomí relevantní nástroje, kodexy praktických zásad a směrnice vydané těmito organizacemi a

rozhodnuvši se přijmout některé návrhy týkající se bezpečnosti a zdraví při práci v dolech, což je čtvrtý bod programu zasedání, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy;

přijímá dne 22. června roku 1995 následující Úmluvu, která bude označována jako Úmluva o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci v dolech, 1995:

Part I. Definitions

Article 1

1. For the purpose of this Convention, the term *mine* covers -
   (a) surface or underground sites where the following activities, in particular, take place:
      (i) exploration for minerals, excluding oil and gas, that involves the mechanical disturbance of the ground;
      (ii) extraction of minerals, excluding oil and gas;
      (iii) preparation, including crushing, grinding, concentration or washing of the extracted material;

   and
   (b) all machinery, equipment, appliances, plant, buildings and civil engineering structures used in conjunction with the activities referred to in (a) above.
2. For the purpose of this Convention, the term *employer* means any physical or legal person who employs one or more workers in a mine and, as the context requires, the operator, the principal contractor, contractor or subcontractor.

Part II. Scope and means of application

Article 2

1. This Convention applies to all mines.
2. After consultations with the most representative organizations of employers and workers concerned, the competent authority of a Member which ratifies the Convention:
   (a) may exclude certain categories of mines from the application of the Convention, or certain provisions thereof, if the overall protection afforded at these mines under national law and practice is not inferior to that which would result from the full application of the provisions of the Convention;
   (b) shall, in the case of exclusion of certain categories of mines pursuant to clause (a) above, make plans for progressively covering all mines.
3. A Member which ratifies the Convention and avails itself of the possibility afforded in paragraph 2(a) above shall indicate, in its reports on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, any particular category of mines thus excluded and the reasons for the exclusion.

Article 3

In the light of national conditions and practice and after consultations with the most representative organizations of employers and workers concerned, the Member shall formulate, carry out and periodically review a coherent policy on safety and health in mines, particularly with regard to the measures to give effect to the provisions of the Convention.

Article 4

1. The measures for ensuring application of the Convention shall be prescribed by national laws and regulations.
2. Where appropriate, these national laws and regulations shall be supplemented by:
   (a) technical standards, guidelines or codes of practice; or
   (b) other means of application consistent with national practice,

   as identified by the competent authority.

Article 5

1. National laws and regulations pursuant to Article 4, paragraph 1, shall designate the competent authority that is to monitor and regulate the various aspects of safety and health in mines.
2. Such national laws and regulations shall provide for:
   (a) the supervision of safety and health in mines;
   (b) the inspection of mines by inspectors designated for the purpose by the competent authority;

Část I. Definice

Článek 1

1. Pro účely této úmluvy pojem „důl“ zahrnuje

a) prostory na povrchu a v podzemí, kde probíhají zejména následující činnosti:
   i) průzkum na užitkové nerosty s výjimkou nafty a plynu, který má za následek mechanické porušení terénu;
   ii) těžba nerostů s výjimkou nafty a plynu;
   iii) úprava vytěžených nerostů, zejména drcení, mletí, obohacování nebo praní; a

b) veškeré stroje, zařízení, přístroje, linky, budovy a inženýrské stavby užívané v souvislosti s činnostmi uvedenými výše pod písmenem a).

2. Pro účely této úmluvy termín „zaměstnavatel“ znamená jakoukoliv fyzickou nebo právnickou osobu, která zaměstnává jednoho nebo více pracovníků v dole, jakož i, když to souvislosti vyžadují, provozovatele, hlavního dodavatele, dodavatele nebo subdodavatele.

Část II. Působnost a způsoby provádění

Článek 2

1. Tato úmluva se vztahuje na všechny doly.

2. Po projednání s nejreprezentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a zaměstnanců, jichž se to týká, příslušný orgán členského státu, který Úmluvu ratifikuje:

a) může vyloučit určité kategorie dolů z provádění Úmluvy nebo určitých jejích ustanovení, jestliže celková ochrana poskytovaná na těchto dolech podle vnitrostátního zákonodárství a praxe není horší než ta, která by vyplynula z plného uplatnění ustanovení Úmluvy;

b) sestaví, v případě vyloučení určitých kategorií dolů podle písmene a) výše, plány na postupné zahrnutí všech dolů.

3. Členský stát, který ratifikuje Úmluvu a využije možnosti poskytnuté v odstavci 2a) výše uvede ve svých zprávách o provádění Úmluvy předkládaných podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce každou jednotlivou kategorii dolů takto vyloučených a důvody tohoto vyloučení.

Článek 3

Členský stát ve světle vnitrostátních podmínek a praxe a po projednání s nejreprezentativnějšími organizacemi dotčených zaměstnavatelů a zaměstnanců zformuluje, uskuteční a periodicky zreviduje souhrnnou politiku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v dolech, zejména s ohledem na opatření, která uvedou v platnost ustanovení Úmluvy.

Článek 4

1. Opatření k zajištění provádění Úmluvy budou stanovena vnitrostátními zákony a nařízeními.

2. Kde je to vhodné, budou tyto vnitrostátní zákony a předpisy doplněny o:

a) technické normy, směrnice nebo soubory praktických pokynů; nebo

b) jiné prostředky provádění, jež budou v souladu s vnitrostátní praxí,

které určí příslušný orgán.

Článek 5

1. Vnitrostátní zákony a nařízení podle článku 4 odst. 1 určí kompetentní orgán, který bude sledovat a regulovat různé aspekty bezpečnosti a zdraví při práci v dole.

2. Takové vnitrostátní zákony a nařízení stanoví:

a) dohled nad bezpečností a zdravím v dolech;

b) kontrolu dolů inspektory určenými pro ten účel kompetentním orgánem;

(c) the procedures for reporting and investigating fatal and serious accidents, dangerous occurrences and mine disasters, each as defined by national laws or regulations;
(d) the compilation and publication of statistics on accidents, occupational diseases and dangerous occurrences, each as defined by national laws or regulations;
(e) the power of the competent authority to suspend or restrict mining activities on safety and health grounds, until the condition giving rise to the suspension or restriction has been corrected; and
(f) the establishment of effective procedures to ensure the implementation of the rights of workers and their representatives to be consulted on matters and to participate in measures relating to safety and health at the workplace.

3. Such national laws and regulations shall provide that the manufacture, storage, transport and use of explosives and initiating devices at the mine shall be carried out by or under the direct supervision of competent and authorized persons.
4. Such national laws and regulations shall specify:
(a) requirements relating to mine rescue, first aid and appropriate medical facilities;
(b) an obligation to provide and maintain adequate self-rescue respiratory devices for workers in underground coal mines and, where necessary, in other underground mines;
(c) protective measures to secure abandoned mine workings so as to eliminate or minimize risks to safety and health;
(d) requirements for the safe storage, transportation and disposal of hazardous substances used in the mining process and waste produced at the mine; and
(e) where appropriate, an obligation to supply sufficient sanitary conveniences and facilities to wash, change and eat, and to maintain them in hygienic condition.
5. Such national laws and regulations shall provide that the employer in charge of the mine shall ensure that appropriate plans of workings are prepared before the start of operation and, in the event of any significant modification, that such plans are brought up to date periodically and kept available at the mine site.

Part III. Preventive and protective measures at the mine

A. Responsibilities of employers

Article 6

In taking preventive and protective measures under this Part of the Convention the employer shall assess the risk and deal with it in the following order of priority:
(a) eliminate the risk;
(b) control the risk at source;
(c) minimize the risk by means that include the design of safe work systems; and
(d) in so far as the risk remains, provide for the use of personal protective equipment,
having regard to what is reasonable, practicable and feasible, and to good practice and the exercise of due diligence.

Article 7

Employers shall take all necessary measures to eliminate or minimize the risks to safety and health in mines under their control, and in particular:
(a) ensure that the mine is designed, constructed and provided with electrical, mechanical and other equipment, including a communication system, to provide conditions for safe operation and a healthy working environment;
(b) ensure that the mine is commissioned, operated, maintained and decommissioned in such a way that workers can perform the work assigned to them without endangering their safety and health or that of other persons;
(c) take steps to maintain the stability of the ground in areas to which persons have access in the context of their work;
(d) whenever practicable, provide, from every underground workplace, two exits, each of which is connected to separate means of egress to the surface;

c) postupy pro hlášení a vyšetřování smrtelných a vážných nehod, nebezpečných událostí a důlních katastrof tak, jak jsou definovány vnitrostátními zákony či nařízeními;

d) sestavování a publikování statistik o úrazech, nemocech z povolání a nebezpečných událostech tak, jak jsou definovány vnitrostátními zákony či nařízeními;

e) pravomoc kompetentního orgánu zastavit nebo omezit báňské aktivity z bezpečnostních a zdravotních důvodů do té doby, než stav dávající podnět k zastavení nebo omezení bude napraven;

f) zavedení účinných postupů, které by zajistily realizaci práv zaměstnanců a jejich zástupců na to, aby s nimi byly konzultovány záležitosti a aby se mohli podílet na opatřeních týkajících se bezpečnosti a zdraví na pracovišti.

3. Takové vnitrostátní zákony a nařízení stanoví, že výroba, skladování, doprava a použití výbušnin a iniciačních přístrojů v dole bude prováděna kompetentními a pověřenými osobami nebo pod jejich přímým dohledem.

4. Takové vnitrostátní zákony a nařízení budou specifikovat:

a) požadavky týkající se báňské záchranné služby, první pomoci a přiměřené vybavenosti lékařskou službou;

b) povinnost opatřit a udržovat adekvátní samozáchranné dýchací přístroje pro zaměstnance hlubinných uhelných dolů, a kde je to zapotřebí, i pro zaměstnance jiných hlubinných dolů;

c) ochranná opatření k zabezpečení opuštěných důlních děl tak, aby se vyloučila nebo minimalizovala rizika pro bezpečnost a zdraví;

d) požadavky na bezpečné skladování, dopravu a disponování s nebezpečnými látkami používanými při báňských pracích a totéž, pokud jde o odpad na dole vzniklý;

e) tam, kde je to třeba, povinnost dodat dostatek sanitárních potřeb a zařízení, kde se lidé mohou umýt, převléknout a najíst.

5. Takové vnitrostátní zákony a nařízení stanoví, že zaměstnavatel odpovědný za důl zajistí, aby byly připraveny plány děl před zahájením provozu a aby takové plány v případě jakékoliv významné úpravy byly periodicky aktualizovány a v prostoru dolu dostupné.

Část III. Preventivní a ochranná opatření na dole

A. Odpovědnost zaměstnavatelů

Článek 6

Při přijímání preventivních a ochranných opatření podle této části Úmluvy má zaměstnavatel riziko vyhodnotit a zabývat se jím v následujícím pořádku co do důležitosti:

a) riziko eliminovat;

b) zvládnout riziko u zdroje;

c) minimalizovat riziko prostředky, které zahrnují návrh bezpečných pracovních systémů; a

d) pokud riziko přetrvává, postarat se o užití osobního ochranného vybavení,

berouc ohled na to, co je rozumné, schůdné a proveditelné, na dobrou praxi a na uplatnění náležité péče.

Článek 7

Zaměstnavatelé přijmou veškerá potřebná opatření, aby eliminovali nebo minimalizovali rizika pro bezpečnost a zdraví v dolech, které řídí, zejména pak:

a) zajistí, aby důl byl projektován, budován a vybaven elektrickým, strojním a dalším zařízením včetně komunikačního systému tak, aby byly zajištěny podmínky pro bezpečný provoz a zdravé pracovní prostředí;

b) zajistí, že důl bude dán do provozu, provozován, udržován a dán mimo provoz takovým způsobem, že dělníci budou moci vykonávat jim přidělenou práci, aniž by ohrožovali svou bezpečnost a zdraví nebo bezpečnost a zdraví jiných osob;

c) podniknou kroky k udržení stability masivu v oblastech, do nichž mají osoby přístup v souvislosti se svou prací;

d) kdykoliv je to proveditelné, z každého podzemního pracoviště zajistí dva východy, z nichž každý bude připojen na samostatnou výstupovou cestu na povrch;

(e) ensure the monitoring, assessment and regular inspection of the working environment to identify the various hazards to which the workers may be exposed and to assess their level of exposure;
(f) ensure adequate ventilation for all underground workings to which access is permitted;
(g) in respect of zones susceptible to particular hazards, draw up and implement an operating plan and procedures to ensure a safe system of work and the protection of workers;
(h) take measures and precautions appropriate to the nature of a mine operation to prevent, detect and combat the start and spread of fires and explosions; and
(i) ensure that when there is serious danger to the safety and health of workers, operations are stopped and workers are evacuated to a safe location.

Article 8

The employer shall prepare an emergency response plan, specific to each mine, for reasonably foreseeable industrial and natural disasters.

Article 9

Where workers are exposed to physical, chemical or biological hazards the employer shall:
(a) inform the workers, in a comprehensible manner, of the hazards associated with their work, the health risks involved and relevant preventive and protective measures;
(b) take appropriate measures to eliminate or minimize the risks resulting from exposure to those hazards;
(c) where adequate protection against risk of accident or injury to health including exposure to adverse conditions, cannot be ensured by other means, provide and maintain at no cost to the worker suitable protective equipment, clothing as necessary and other facilities defined by national laws or regulations; and
(d) provide workers who have suffered from an injury or illness at the workplace with first aid, appropriate transportation from the workplace and access to appropriate medical facilities.

Article 10

The employer shall ensure that:
(a) adequate training and retraining programmes and comprehensible instructions are provided for workers at no cost to them on safety and health matters as well as on the work assigned;
(b) in accordance with national laws and regulations, adequate supervision and control are provided on each shift to secure the safe operation of the mine;
(c) a system is established so that the names of all persons who are underground can be accurately known at any time, as well as their probable location;
(d) all accidents and dangerous occurrences, as defined by national laws or regulations, are investigated and appropriate remedial action is taken; and
(e) a report, as specified by national laws and regulations, is made to the competent authority on accidents and dangerous occurrences.

Article 11

On the basis of general principles of occupational health and in accordance with national laws and regulations, the employer shall ensure the provision of regular health surveillance of workers exposed to occupational health hazards specific to mining.

Article 12

Whenever two or more employers undertake activities at the same mine, the employer in charge of the mine shall coordinate the implementation of all measures concerning the safety and health of workers and shall be held primarily responsible for the safety of the operations. This shall not relieve individual employers from responsibility for the implementation of all measures concerning the safety and health of their workers.

e) zajistí sledování, vyhodnocování a pravidelnou kontrolu pracovního prostředí za účelem identifikace různých nebezpečí, jimž mohou být pracovníci vystaveni, a proto, aby se stanovila jejich expoziční hladina;

f) zajistí odpovídající větrání pro všechna důlní díla, do nichž je přístup povolen;

g) pro pásma, kde lze očekávat zvláštní nebezpečí, sestaví a uvedou v praxi provozní plány a postupy k zajištění bezpečného systému práce a ochrany pracovníků;

h) přijmou nouzová opatření přiměřená povaze důlního provozu k předcházení, odhalování a potlačování vzniku a šíření požárů a výbuchů;

i) zajistí, aby když jsou bezpečnost a zdraví pracovníků vážně ohroženy, byl provoz zastaven a pracovníci byli evakuováni na bezpečné místo.

Článek 8

Zaměstnavatel připraví havarijní plán samostatně pro každý důl pro případy rozumně předvídatelných průmyslových a přírodních katastrof.

Článek 9

Tam, kde jsou zaměstnanci vystaveni fyzickým, chemickým či biologickým rizikům, má zaměstnavatel za povinnost:

a) informovat zaměstnance srozumitelným způsobem o nebezpečích spojených s jejich prací, příslušných zdravotních rizicích a relevantních preventivních a ochranných opatřeních;

b) přijmout vhodná opatření k vyloučení či minimalizaci rizik vyplývajících z vystavení takovým nebezpečím;

c) tam, kde nemůže být adekvátní ochrana proti riziku úrazu či poškození zdraví zejména vystavením škodlivým podmínkám zajištěna jinými prostředky, opatřit a udržovat pro pracovníka zdarma vhodné ochranné vybavení, potřebné oblečení a jiné ochranné prostředky stanovené vnitrostátními zákony nebo nařízeními; a

d) zajistit pro pracovníky, kteří utrpěli zranění či onemocnění na pracovišti, první pomoc, vhodnou přepravu z pracoviště a přístup do příslušných zdravotnických zařízení.

Článek 10

Zaměstnavatel zajistí, aby

a) pro pracovníky byly zajištěny zdarma školicí a přeškolovací programy a srozumitelné instrukce o otázkách bezpečnosti a zdraví, jakož i o přidělené práci;

b) v souladu s vnitrostátními zákony a nařízeními byl na každé směně prováděn dohled a kontrola k zabezpečení bezpečného provozu dolu;

c) byl systém vybudován tak, že budou kdykoliv známa přesně jména všech osob, jež jsou v podzemí, jakož i místo, kde se pravděpodobně nacházejí;

d) veškeré nehody (úrazy) a nebezpečné události, které jsou stanoveny vnitrostátními zákony nebo nařízeními, byly vyšetřeny a byla přijata vhodná nápravná opatření;

e) o nehodách a nebezpečných událostech byla příslušnému orgánu podána zpráva, jak to stanoví vnitrostátní zákony a nařízení.

Článek 11

Na základě obecných zásad pracovního lékařství a v souladu s vnitrostátními zákony a nařízeními zajistí zaměstnavatel pravidelný zdravotní dohled nad pracovníky vystavenými profesním zdravotním rizikům specifickým pro hornictví.

Článek 12

Kdykoliv na stejném dole provádí činnost dva nebo více zaměstnavatelů, zaměstnavatel odpovědný za důl koordinuje provádění všech opatření týkajících se bezpečnosti a zdraví zaměstnanců a považuje se za v první řadě odpovědného za bezpečnost provozů. To nezbavuje jednotlivé zaměstnavatele odpovědnosti za provedení všech opatření týkajících se bezpečnosti a zdraví jejich zaměstnanců.

B. Rights and duties of workers and their representatives

Article 13

1. Under the national laws and regulations referred to in Article 4, workers shall have the following rights:
   (a) to report accidents, dangerous occurrences and hazards to the employer and to the competent authority;
   (b) to request and obtain, where there is cause for concern on safety and health grounds, inspections and investigations to be conducted by the employer and the competent authority;
   (c) to know and be informed of workplace hazards that may affect their safety or health;
   (d) to obtain information relevant to their safety or health, held by the employer or the competent authority;
   (e) to remove themselves from any location at the mine when circumstances arise which appear, with reasonable justification, to pose a serious danger to their safety or health; and
   (f) to collectively select safety and health representatives.
2. The safety and health representatives referred to in paragraph 1(f) above shall, in accordance with national laws and regulations, have the following rights:
   (a) to represent workers on all aspects of workplace safety and health, including where applicable, the exercise of the rights provided in paragraph 1 above;
   (b) to:
      (i) participate in inspections and investigations conducted by the employer and by the competent authority at the workplace; and
      (ii) monitor and investigate safety and health matters;
   (c) to have recourse to advisers and independent experts;
   (d) to consult with the employer in a timely fashion on safety and health matters, including policies and procedures;
   (e) to consult with the competent authority; and
   (f) to receive, relevant to the area for which they have been selected, notice of accidents and dangerous occurrences.
3. Procedures for the exercise of the rights referred to in paragraphs 1 and 2 above shall be specified:
   (a) by national laws and regulations; and
   (b) through consultations between employers and workers and their representatives.
4. National laws and regulations shall ensure that the rights referred to in paragraphs 1 and 2 above can be exercised without discrimination or retaliation.

Article 14

Under national laws and regulations workers shall have the duty, in accordance with their training:

(a) to comply with prescribed safety and health measures;
(b) to take reasonable care for their own safety and health and that of other persons who may be affected by their acts or omissions at work, including the proper care and use of protective clothing, facilities and equipment placed at their disposal for this purpose;
(c) to report forthwith to their immediate supervisor any situation which they believe could present a risk to their safety or health or that of other persons, and which they cannot properly deal with themselves; and
(d) to cooperate with the employer to permit compliance with the duties and responsibilities placed on the employer pursuant to the Convention.

B. Práva a povinnosti zaměstnanců a jejich zástupců

Článek 13

1. Podle vnitrostátních zákonů a nařízení zmíněných v článku 4 mají mít zaměstnanci následující práva:

a) hlásit nehody, nebezpečné události a rizika zaměstnavateli a kompetentnímu orgánu;

b) žádat a dosáhnout toho, aby zaměstnavatel a kompetentní orgán provedli revizi a šetření tam, kde je důvod pro znepokojení z bezpečnostních a zdravotních příčin;

c) znát a být informován o nebezpečích pracoviště, která mohou mít dopad na jejich bezpečnost a zdraví;

d) dostat informace vztahující se k jejich bezpečnosti a zdraví, které má zaměstnavatel nebo kompetentní orgán;

e) vzdálit se z kteréhokoliv místa dolu, jestliže vzniknou okolnosti, o kterých se lze z rozumných důvodů domnívat, že představují vážné nebezpečí pro jejich bezpečnost nebo zdraví;

f) kolektivně zvolit zástupce pro bezpečnost a zdraví.

2. Zástupci pro bezpečnost a zdraví, o nichž se hovoří v odstavci 1f) výše, mají mít v souladu s vnitrostátními zákony a nařízeními následující práva:

a) zastupovat zaměstnance ve všech aspektech bezpečnosti a zdraví na pracovišti včetně výkonu práv stanovených výše v odstavci 1 tam, kde je to vhodné;

b) i) účastnit se inspekcí a šetření prováděných na pracovišti zaměstnavatelem a kompetentním orgánem; a

ii) sledovat a šetřit záležitosti týkající se bezpečnosti a zdraví;

c) obracet se o pomoc na poradce a nezávislé znalce;

d) konzultovat se zaměstnavatelem ve vhodné době záležitosti bezpečnosti a zdraví včetně politiky a postupů v té věci;

e) mít konzultace s kompetentním orgánem; a

f) dostávat zprávu o nehodách a nebezpečných událostech ve vztahu k sektoru, za který byli zvoleni.

3. Postupy pro výkon práv, o nichž se hovoří v odstavcích 1 a 2 výše, budou specifikovány:

a) vnitrostátními zákony a nařízeními;

b) prostřednictvím konzultací mezi zaměstnavateli a zaměstnanci a jejich zástupci.

4. Vnitrostátní zákony a nařízení zajistí, aby práva, o nichž se hovoří v odstavcích 1 a 2 výše, mohla být vykonávána bez diskriminace a represálií.

Článek 14

Podle vnitrostátních zákonů a nařízení budou zaměstnanci povinni podle svého vyškolení:

a) vyhovět předepsaným bezpečnostním a zdravotním opatřením;

b) rozumně pečovat o svou vlastní bezpečnost a zdraví a bezpečnost dalších osob, které mohou být postiženy jejich jednáním či opomenutím v práci, včetně náležité péče a užívání ochranného oděvu, pomůcek a vybavení, které k tomu účelu dostali k dispozici;

c) svému bezprostřednímu nadřízenému ihned podat zprávu o situaci, o které se domnívají, že by mohla znamenat riziko pro jejich bezpečnost a zdraví nebo pro bezpečnost a zdraví jiných osob, a které nemohou sami náležitě čelit; a

d) spolupracovat se zaměstnavatelem, aby bylo možné vyhovět povinnostem a odpovědnostem uloženým zaměstnavateli podle Úmluvy.

C. Cooperation

Article 15

Measures shall be taken, in accordance with national laws and regulations, to encourage cooperation between employers and workers and their representatives to promote safety and health in mines.

Part IV. Implementation

Article 16

The Member shall:

(a) take all necessary measures, including the provision of appropriate penalties and corrective measures, to ensure the effective enforcement of the provisions of the Convention; and
(b) provide appropriate inspection services to supervise the application of the measures to be taken in pursuance of the Convention and provide these services with the resources necessary for the accomplishment of their tasks.

Part V. Final provisions

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.
2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated by the Members of the Organization.
2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

C. Spolupráce

Článek 15

Budou přijata opatření, podle vnitrostátních zákonů a nařízení, na podporu spolupráce mezi zaměstnavateli a zaměstnanci a jejich zástupci na prosazení bezpečnosti a zdraví v dolech.

Část IV. Provádění

Článek 16

Členský stát:

a) přijme veškerá nutná opatření včetně přiměřených trestů a nápravných opatření, aby zajistil účinné prosazení ustanovení této úmluvy; a

b) zajistí vhodné inspekční služby, které budou dohlížet nad prováděním opatření, jež mají být učiněna podle Úmluvy, a vybaví tyto služby zdroji potřebnými pro splnění jejich úkolů.

Část V. Závěrečná ustanovení

Článek 17

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 18

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců po dni, kdy byla jeho ratifikace zapsána.

Článek 19

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé vstoupila v platnost, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 20

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členové Organizace sdělí.

2. Když bude členským státům Organizace oznamovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost.

Article 21

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 22

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 23

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides -
   (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 19 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
   (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.
2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 24

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Článek 21

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 22

Kdykoli to bude správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 23

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a nestanoví-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem bude ipso iure znamenat okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení výše uvedeného článku 19, a to s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;

b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly, avšak neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 24

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

112

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 9. října 2001 bylo v Praze podepsáno Ujednání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem školství Ruské federace o spolupráci v oblasti školství a vědy na léta 2001 – 2004.

Ujednání vstoupilo v platnost na základě svého článku 13 dnem podpisu.

České znění Ujednání se vyhlašuje současně.

UJEDNÁNÍ

mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem školství Ruské federace o spolupráci v oblasti školství a vědy na léta 2001 – 2004

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvo školství Ruské federace (dále jen „smluvní strany"), na základě Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o spolupráci v oblasti kultury, vědy a školství, podepsané v Moskvě dne 5. března 1996, s cílem rozvíjet spolupráci v oblasti školství a vědy, se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou napomáhat rozvoji přímých styků mezi vysokými školami uskutečňovaných na základě jimi přijatých dohod o přímé spolupráci.

Článek 2

Smluvní strany budou napomáhat rozvoji spolupráce a partnerských vztahů mezi středními školami a vyššími odbornými školami.

Článek 3

Smluvní strany budou napomáhat:

a) dalšímu rozvoji výměn vědecké a pedagogické literatury,

b) účasti vědeckých a pedagogických pracovníků na mezinárodních kongresech, seminářích, sympoziích a konferencích konaných na území státu druhé smluvní strany.

Článek 4

Smluvní strany budou podporovat rozvoj výuky a studia českého jazyka, literatury a kultury ve vzdělávacích zařízeních Ruské federace a ruského jazyka, literatury a kultury ve vzdělávacích zařízeních České republiky.

S tímto cílem si smluvní strany každoročně vzájemně poskytnou:

a) 15 míst na Letní škole slovanských studií pořádané veřejnými vysokými školami v České republice,

b) 15 míst na letních kursech ruského jazyka a literatury v Ruské federaci.

Článek 5

Smluvní strany budou napomáhat při vysílání učitelů českého jazyka a literatury a ruského jazyka a literatury k pedagogickému působení na vysokých školách států smluvních stran na základě požadavků státu přijímající smluvní strany.

Činnost učitelů jazyků přijímaných na základě tohoto článku ve státě přijímající smluvní strany podléhá platným právním předpisům tohoto státu.

V souladu s danými možnostmi přijímajících vzdělávacích zařízení se učitelům českého jazyka a literatury a ruského jazyka a literatury zabezpečí ubytování a odměňování v souladu s platnými právními předpisy státu přijímající smluvní strany se zřetelem na jejich kvalifikaci a délku pedagogické činnosti.

Učitelé ve státě přijímající smluvní strany nebudou vykonávat žádnou jinou výdělečnou činnost a nebudou přijati do jiného zaměstnání, než pro které jim bylo uděleno povolení k zaměstnání.

Nominaci nových učitelů a prodloužení pobytu stávajících učitelů smluvní strany každoročně odsouhlasí nejpozději do 31. května.

Článek 6

Smluvní strany budou každoročně podporovat výměnu:

a) nejvýše 20 studentů akreditovaných bakalářských a magisterských studijních programů uskutečňovaných

veřejnými vysokými školami v České republice a státními vysokými školami v Ruské federaci k pětiměsíčním studijním pobytům v celkovém rozsahu 100 měsíců,

b) nejvýše 4 studentů doktorských studijních programů veřejných vysokých škol v České republice a státních vysokých škol v Ruské federaci k maximálně devítiměsíčním studijním pobytům,

c) nejvýše 15 výzkumných a akademických pracovníků k vědecko-výzkumné práci v celkovém rozsahu do 30 měsíců.

Článek 7

Vysílající smluvní strana nejpozději do 15. dubna každého roku předloží přijímající smluvní straně seznam kandidátů nominovaných ke studijním pobytům podle článků 4 a 6 tohoto Ujednání spolu s příslušnou dokumentací v jazyce přijímající strany nebo v anglickém nebo francouzském jazyce.

Přijímající smluvní strana oznámí nejpozději do 30. června každého roku, zda byli navržení kandidáti přijati, a název instituce, kde svůj studijní pobyt uskuteční. Vysílající smluvní strana sdělí přijímající smluvní straně přesné datum nástupu kandidátů 2 týdny před zahájením pobytu.

Kandidáti, přijímaní ke studijnímu pobytu v souladu s článkem 6 tohoto Ujednání, musí ovládat jazyk státu přijímající smluvní strany (nebo anglický nebo francouzský jazyk podle dohody s přijímající institucí).

Článek 8

Osobám přijatým na základě článků 4 a 6 tohoto Ujednání přijímající smluvní strana poskytne bezplatné studium a zajistí ubytování ve vysokoškolských ubytovacích zařízeních a stravování za stejných podmínek, jako mají občané státu přijímající smluvní strany.

Vysílající smluvní strana poskytne vysílaným osobám stipendium.

Článek 9

Smluvní strany si vymění nejvýše 6 odborníků v oblasti řízení a organizace vzdělávání včetně zahraničních vztahů, uznávání vysokoškolského vzdělání, získaných akademických kvalifikací a titulů a vědeckých hodností na celkovou dobu do 30 dní každoročně za účelem výměny zkušeností a projednání otázek výchovy a vzdělávání, celoživotního vzdělávání a učení a perspektiv spolupráce.

Článek 10

Vysílající smluvní strana předloží přijímající smluvní straně seznam osob vysílaných podle článku 9 tohoto Ujednání včetně osobních údajů a návrhu programu alespoň dva měsíce před navrhovaným datem uskutečnění pobytu. Přijímající smluvní strana oznámí svůj souhlas s přijetím nejméně 30 dnů před datem navrženým pro zahájení pobytu. Vysílající smluvní strana oznámí přesné datum a způsob příjezdu vysílaných osob 14 dnů před zahájením pobytu.

Článek 11

Vysílající smluvní strana uhradí všem osobám vysílaným na základě tohoto Ujednání náklady na dopravu do místa studia ve státě přijímající smluvní strany a zpět.

Vysílající smluvní strana uhradí náklady spojené s pobytem ve státě přijímající smluvní strany všem osobám přijímaným v souladu s článkem 9 tohoto Ujednání. Přijímající smluvní strana poskytne v případě potřeby na žádost druhé smluvní strany tlumočníka maximálně na 5 dnů pro osoby přijímané v souladu s článkem 9 tohoto Ujednání.

Článek 12

Toto Ujednání nevylučuje spolupráci v dalších oblastech společného zájmu, na níž se smluvní strany dohodnou přímo.

Smluvní strany projednají přímo i návrhy na případné změny v Ujednání. Změny a doplňky Ujednání musí být provedeny písemnou formou.

Článek 13

Toto Ujednání vstoupí v platnost dnem jeho podpisu.

Článek 14

Toto Ujednání může být změněno nebo doplněno pouze se souhlasem obou smluvních stran. Sjednává se na dobu 4 let a bude dále automaticky prodlužováno vždy na další dva roky, pokud je jedna ze smluvních stran písemně nevypoví nejpozději šest měsíců před uplynutím doby jeho platnosti.

Dáno v Praze dne 9. října 2001 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky:

Mgr. Eduard **Zeman** v. r.
ministr školství, mládeže a tělovýchovy

Za Ministerstvo školství Ruské federace:

Vladimír Michajlovič **Filippov** v. r.
ministr školství

8 591449 050029 01

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 1500,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov**: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Brno**: Vyšehrad, s. r. o., Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **Břeclav**: Jaroslav Polák, Lanžhotská 57; **České Budějovice**: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové**: TECHNOR, Hořická 405; **Hrdějovice**: Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; **Most**: Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057, Knihkupectví „U Knihomila", Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Napajedla**: Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň**: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1**: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2**: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, spol. s r. o., Vinohradská 190; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4**: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 10**: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves; **Přerov**: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk**: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice**: L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.